

DZIENNIK USTAW POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 20 lipca 1963 r.

Nr 32

TREŚĆ:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA:

180 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 25 czerwca 1963 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego oraz prowadzenia ewidencji ludności	393
181 — Ministra Finansów z dnia 3 lipca 1963 r. w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych	394
182 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 9 lipca 1963 r. w sprawie wyłączenia piżmaka ze spisu dzikich zwierząt łownych	394
183 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 10 lipca 1963 r. w sprawie szczegółowego trybu postępowania przy przejmowaniu zabytków ruchomych na własność Państwa	395
184 — Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 27 czerwca 1963 r. w sprawie zmiany listy rzemieślników	395

180

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 25 czerwca 1963 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego oraz prowadzenia ewidencji ludności.

Na podstawie art. 22 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. Nr 33, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 14 listopada 1961 r. w sprawie wykonywania obowiązku meldunkowego oraz prowadzenia ewidencji ludności (Dz. U. Nr 56, poz. 313) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. Dopełnienie obowiązku meldunkowego polega na dostarczeniu osobie prowadzącej książkę meldunkową wypełnionego i podpisanego zgłoszenia meldunkowego odpowiedniego wzoru oraz na przedłożeniu dowodu osobistego, a w razie jego braku — innego dokumentu stwierdzającego tożsamość.

2. Osoby przebywające u najemcy lub właściciela lokalu dopełniają obowiązku meldunkowego przez doręczenie zgłoszenia i dokumentów (ust. 1) najemcy lub właścicielowi lokalu, który obowiązany jest zgłosić oraz dokumenty dostarczyć osobie prowadzącej książkę meldunkową.

3. Obowiązek dotyczący najemcy i właściciela lokalu ciąży również na:

1) kierownikach zakładów i instytucji udzielających poszczególnym osobom mieszkania na stałe lub czasowo w związku z pracą, nauką, leczeniem lub wypoczynkiem bądź też opieką społeczną,

2) kierownikach hoteli lub innych zakładów przeznaczonych do czasowego wynajmu lokali mieszkalnych lub udzielania noclegów.

4. Osoba prowadząca książkę meldunkową jest obowiązana przedstawić organowi ewidencji i kontroli ruchu ludności przyjęte zgłoszenie meldunkowe i dokumenty określone w ust. 1 wraz z książką meldunkową.

5. Dostarczenie dokumentów wymienionych w ust. 1 nie stanowi dopełnienia obowiązku meldunkowego, jeśli osobie podlegającej temu obowiązkowi odmówiono ostateczną decyzją zameldowania w określonym lokalu lub na terenie miejscowości, w której obowiązują szczególne przepisy meldunkowe.

6. Zgłoszenie pobytu w zakładach przeznaczonych do przyjmowania osób na pobyt czasowy może nastąpić również na podstawie skierowania pisemnego (skierowania na leczenie, karty pobytu) wydanego przez państwowe i spółdzielcze zakłady pracy, instytucje i zakłady naukowe, zakłady opieki zdrowotnej, związki zawodowe lub stowarzyszenia, jeżeli skierowanie to zawiera dane, jakie przewiduje zgłoszenie meldunkowe.

7. W razie niemożności dopełnienia obowiązku meldunkowego u osoby prowadzącej książkę meldunkową, obowiązku tego należy dopełnić bezpośrednio przed właściwym organem ewidencji i kontroli ruchu ludności. W tym przypadku organ ten obowiązany jest zawiadomić o przy-

- jętym meldunku osobę prowadzącą książkę meldunkową, która wpisuje meldunek do tej książki.
8. Osoby przebywające w domach, dla których książkę meldunkową prowadzi sołtys, mogą dopełnić obowiązku meldunkowego bezpośrednio przed organem ewidencji i kontroli ruchu ludności. W takim przypadku jednak zgłoszenie meldunkowe powinno być podpisane przez sołtysa, który jednocześnie obowiązany jest dokonać odpowiedniego wpisu w książce meldunkowej. W razie niemożności uzyskania podpisu sołtysa stosuje się przepis ust. 7.
9. Zameldowanie osoby w jakiegokolwiek miejscowości (art. 2) powinno nastąpić w określonym lokalu mieszkalnym określonego domu. Zameldowanie w określonym lokalu i domu nie dotyczy osób przebywających w namiotach lub innych ruchomych urządzeniach mieszkalnych."
- 2) w § 4 dodaje się na końcu wyrazy „jak również w razie braku zgody najemcy (właściciela) lokalu na zameldowanie.”;
- 3) § 6 otrzymuje brzmienie:
- „1. Zameldowanie na pobyt stały następuje po wymeldowaniu z poprzedniego miejsca zamieszkania.
2. Wymeldowania z pobytu stałego dokonuje organ właściwy ze względu na następne miejsce zamieszkania osoby obowiązanej do dopełnienia obowiązku meldunkowego, po czym niezwłocznie przesyła potwierdzone przez siebie zgłoszenie o wymeldowaniu do organu właściwego ze względu na poprzednie
- miejsce zamieszkania. Wymeldowania z pobytu czasowego dokonuje organ właściwy ze względu na miejsce tego pobytu.”;
- 4) w § 10 wyrazy „zakłady naukowe” zastępuje się wyrazami „państwowe zakłady naukowe”, a po wyrazie „stowarzyszenia” dodaje się wyrazy „wyższej użyteczności lub stowarzyszenia, które dopełniły obowiązku rejestracji albo zgłoszenia we właściwym organie administracji państwowej”;
- 5) w §-12 dodaje się nowe ust. 4 i 5 w brzmieniu:
- „4. Książki meldunkowe w miastach i osiedlach, w których prowadzona jest publiczna gospodarka lokalami, powinny zawierać dane dotyczące powierzchni mieszkalnej poszczególnych lokali, a w razie przeznaczenia budynku do rozbioru — również odpowiednią adnotację.
5. Osoba prowadząca książkę meldunkową obowiązana jest, przedkładając organowi ewidencji i kontroli ruchu ludności zgłoszenie zameldowania i książkę meldunkową — zawiadomić ten organ o znanych jej okolicznościach faktycznych, które mogą mieć wpływ na zameldowanie.”;
- 6) skreśla się § 22.
- § 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 6, który wchodzi w życie z dniem 5 października 1963 r.
- Minister Spraw Wewnętrznych: W. Wicha

181

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 3 lipca 1963 r.

w sprawie zwolnienia nabycia niektórych praw majątkowych od podatku od nabycia praw majątkowych.

Na podstawie art. 20 dekretu z dnia 3 lutego 1947 r. o podatku od nabycia praw majątkowych (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się od podatku od nabycia praw majątkowych nieodpłatne nabycie przez obywatela polskiego praw do nieruchomości położonych za granicą.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie również do spraw, co do których nie zapadła ostateczna decyzja w toku instancji.

Minister Finansów: J. Albrecht

182

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 9 lipca 1963 r.

w sprawie wyłączenia piżmaka ze spisu dzikich zwierząt łownych.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o hodowli, ochronie zwierząt łownych i prawie łowieckim (Dz. U. Nr 36, poz. 226) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ze spisu dzikich zwierząt łownych wyłącza się piżmaka.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego: R. Gesing